

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโฮลิสติก ต่อการลดความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาลและผดุงครรภ์ วิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์ระยะลา ขณะศึกษาภาคปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความวิตกกังวลของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโฮลิสติก จะต่ำกว่าความวิตกกังวลของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโฮลิสติก
2. ความวิตกกังวลของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโฮลิสติก จะลดลงหลังจากได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโฮลิสติก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาพยาบาลผดุงครรภ์ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ ซึ่งหาแบบวัดความวิตกกังวล STAI ได้คะแนนระหว่าง 1 S.D. ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม คือ ผู้ที่ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 43.05 - 59.71 คะแนน ผู้วิจัยเลือกเฉพาะผู้ที่อาสาสมัครที่ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 43.05 - 59.71 คะแนน ซึ่งมีจำนวน 20 คน มาสุ่มเลือก เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน
2. การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง (The pre post follow up control groups design)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัดความวิตกกังวล STAI (State-Trait Anxiety Inventory) ของสปิลเบอร์เกอร์ (Spielberger)

4. วิธีการดำเนินการ

4.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดความวิตกกังวล STAI (State - Trait Anxiety Inventory) ฉบับภาษาไทย (ดังรายละเอียดที่ 1) ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลและผดุงครรภ์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงด้วยวิธี ทาค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยใช้อัตราสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงครั้งนี้ แบบวัดความวิตกกังวลที่มีต่อสภาพการณ์ (State anxiety) ได้ค่าความเที่ยง 0.91 และแบบวัดความวิตกกังวลเป็นลักษณะประจำตัว (Trait anxiety) ได้ค่าความเที่ยง 0.86

4.2 ประกาศรับสมัคร นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สนใจที่จะเข้าร่วมการบริการเชิงจิตวิทยา เป็นกลุ่มแบบโวลิตัสติก มีอาสาสมัคร 29 คน

4.3 ให้นำนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ ทั้งหมด 56 คน นำแบบวัดความวิตกกังวล STAI แล้วเลือกผู้ที่ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 1 S.D. ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม คือ คะแนนระหว่าง 43.05 - 59.71 และ เป็นนักศึกษาอาสาสมัคร ซึ่งมี 20 คน มาสุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน

4.4 กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมการบริการเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโวลิตัสติก โดยใช้เวลาในการเข้ากลุ่มต่อเนื่องกันเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการบริการเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโวลิตัสติก

4.5 วัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และนักศึกษา ทั้งหมด 56 คน ในวันรุ่งขึ้นถัดจากวันสิ้นสุดของการเข้าร่วมการบริการเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโวลิตัสติก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมที่ได้จากการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การทดสอบ t-test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองสามารถลดความวิตกกังวลได้มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การบริการเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบโวลิตัสติก สามารถช่วยลดความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาลและผดุงครรภ์ ขณะศึกษา

ภาคปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องระยะเวลาของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบยลิสติก เพื่อดูว่าควรจะใช้เวลานานเท่าใด จึงจะมีประสิทธิภาพที่สุด
2. ควรได้มีการศึกษาถึงผลระยะยาวของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบยลิสติก ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หลังจากที่เข้ากลุ่มแล้ว 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี
3. ควรมีการศึกษาในเรื่องการจัดในช่วงสัปดาห์ติดต่อกัน กับการจัดสัปดาห์ละครั้ง หรือสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เพื่อดูว่าแบบใดจึงจะมีประสิทธิภาพและประหยัดเวลามากที่สุด
4. ควรจะมีการศึกษาถึงผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มแบบยลิสติกต่อกลุ่ม ตัวอย่างอื่น เช่น ผู้ป่วยโรคหัวใจ ผู้ป่วยที่กำลังเตรียมตัวผ่าตัด หญิงที่ตั้งครรภ์ครั้งแรก นักศึกษาที่กำลังเตรียมตัวสอบ ฯลฯ ว่าจะมีผลหรือไม่

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย